

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 14Pc/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121201784
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Tomašovičová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:2121201784.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní pred sudkyňou Mgr. Andreou Tomašovičovou v právnej veci navrhovateľa: O. S., R.. XX.XX.XXXX, D. B. O. Ž. XXXX/XA, T., zastúpený: JUDr. Michal Antal, PhD., advokát so sídlom Hlavná 13, Trnava, proti osobe, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné: O. S., R.. X.XX.XXXX, D. A. XX, T., zastúpený: AK PRINC & PARTNERS s.r.o., so sídlom Štefánikova 23, Trnava, IČO: 47 237 554, o zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

I. Súd konanie o návrhu na zvýšenie výživného v časti presahujúcej sumu 450 eur mesačne za obdobie od podania návrhu zastavuje.

II. Súd zvyšuje výživné povinného na navrhovateľa s účinnosťou od 30.3.2021 do 31.8.2021 zo sumy 200 eur mesačne na sumu 250 eur mesačne, s účinnosťou od 1.9.2021 do 31.8.2022 zo sumy 250 eur mesačne na sumu 350 eur mesačne a s účinnosťou od 1.9.2022 zo sumy 350 eur mesačne na sumu 400 eur mesačne, ktoré je povinný z vyživovacej povinnosti povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľa.

III. Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 30.3.2021 do 31.1.2023 vo výške 590 eur sa povinnému povoľuje zaplatiť v pravidelných splátkach po 20 eur mesačne spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pod následkom straty výhody splátok.

IV. Súd návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti zamieta.

V. Súd týmto mení rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 22P/69/2017-68 zo dňa 28.9.2017 v časti výšky výživného na navrhovateľa.

VI. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 30.3.2022 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zvýšil výživné na navrhovateľa zo sumy 200 eur mesačne na sumu 750 eur mesačne od podania návrhu, z dôvodu zmeny pomerov na jeho strane.

2. Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 22P/69/2017-68 zo dňa 28.9.2017 bolo rozhodnuté o rozvoze manželstva a o úprave práv a povinností k v tej dobe ešte maloletému navrhovateľovi a k jeho maloletej sestre Nataši tak, že obe deti boli zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov a otec sa zaviazal prispievať na ich výživu sumou po 200 eur mesačne každému. Vo februári 2021 sa navrhovateľ rozhodol, že bude bývať so svojou matkou a jej manželom. Navrhovateľ bol v čase podania návrhu študentom 4. ročníka gymnázia a svoje výdavky odhadoval

na sumu 820 eur mesačne. Matka navrhovateľa si plní vyživovaciu povinnosť voči nemu osobnou starostlivosťou, jej možnosti sú ale ovplyvnené tým, že uzavrela nové manželstvo a jej manžel má ďalšie dve vyživovacie povinnosti ako aj tým, že má v osobnej starostlivosti aj maloletú R.. Povinný platiť výživné si plní vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľovi, dňa 15.3.2021 prispel navrhovateľovi sumou 250 eur a sumou 80 eur na náklady spojené s prípravou na prijímací pohovor. Povinný platiť výživné je samostatne zárobkovo činný v odbore zubný technik, má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči maloletej sestre navrhovateľa R.. Je vlastníkom pozemku a rodinného domu so zariadenou dielňou, kde vykonáva svoje povolanie, vlastní vozidlo, motorový čln, venuje sa nákladným koníčkom ako rybárstvo, lyžovanie, bicyklovanie, chodí na dovolenky. K zmene pomerov na strane navrhovateľa došlo tým, že od februára 2021 žije v domácnosti svojej matky, a po ukončení strednej školy mieni pokračovať v štúdiu na vysokej škole v odbore stomatológia alebo medicína. Z toho dôvodu žiadal zvýšiť výživné povinného na sumu 750 eur mesačne.

3. Navrhovateľ písomným podaním doručeným súdu dňa 18.11.2021, prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že žiada zmeniť doterajší rozsudok v časti týkajúcej sa jeho výživného tak, že zo strany povinného sa zvýši výživné zo sumy 200 eur na sumu 450 eur mesačne, čo súd podľa obsahu vyhodnotil ako čiastočné späťvzatie návrhu, a to v časti presahujúcej požadovanú sumu 450 eur.

4. Podaním doručeným súdu dňa 30.11.2022 navrhovateľ zmenil svoj návrh jeho rozšírením, keď sa domáhal zvýšenia výživného na sumu 520 eur mesačne od 1.9.2022. Súd o navrhovanej zmene rozhodol uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 24.1.2023 tak, že pripustil zmenu petitu návrhu.

5. Povinný platiť výživné sa k návrhu vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 31.5.2021 a uviedol, že s výškou požadovaného výživného nesúhlasí. Potvrdil skutočnosť, že obe maloleté deti žili striedavo v jeho domácnosti a v domácnosti ich matky a na ich výživu prispieval sumou po 200 eur mesačne každému, okrem toho deťom dobrovoľne preplácal podľa dohody aj niektoré jednorazové nepravidelné náklady týkajúce sa ich vzdelania, oblečenia, alebo iných jednorazových výdavkov. Vo vzťahu k navrhovateľovi sa však má na jeho výdavkoch podieľať aj matka, nakoľko z dôvodu, že navrhovateľ je už plnoletý, nepovažuje sa osobná starostlivosť o neho za kompenzáciu príspevku na výživu. Povinný nesúhlasil s výškou nákladov na potreby navrhovateľa v sume 820 eur mesačne, ale vzhľadom k tomu, že navrhovateľa mal v predchádzajúcom období v starostlivosti po dobu polovicu mesiaca, odhaduje celkové mesačné výdavky na výživu navrhovateľa na sumu 480 eur. Obaja, matka navrhovateľa aj povinný, majú ešte ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči maloletej R.. Nakoľko matka prezentovala v ďalšom konaní o výživnom na maloletú R. výdavky na toto dieťa vo výške 750 eur, nie je zrejmé, z čoho matka tieto výdavky na obe deti vzhľadom na svoj príjem platí. Navrhovateľ v návrhu uvádza aj nadštandardné výdavky, ktoré nie sú spotrebné a odôvodnené výdavky, ako napr. dovolenky, vianočné darčeky v hodnote 500 eur, ortopedický matrac, bazén na dvor, ale sú dôkazom vyššej životnej úrovne matky, na ktorej má právo podieľať sa aj navrhovateľ, preto by matka na jeho výživu mala prispievať vyššou sumou.

Povinný sporuje výdavky, ktoré navrhovateľ uvádza v návrhu, a to najmä výdavok na zakúpenie ortopedického matraca, na letnú dovolenku či bazén na dvor, nakoľko nejde o odôvodnené výdavky navrhovateľa a svedčia o určitom nadštandarde, ktorý navrhovateľovi hradí jeho matka. Navrhovaná výška výživného 750 eur neodráža reálne možnosti a schopnosti povinného. Už v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 17P/17/2021 o zvýšenie výživného na maloletú Natašu poukázal na skutočnosť, že dosahuje príjem okolo 2.000 eur v čistom. Vlastní síce rodinný dom, z tohto ale v rámci vyporiadania BSM vyplatil z hypotekárneho úveru matku, vlastní 9 ročné auto a čln, ktorý je ešte v spoluvlastníctve ďalších dvoch známych. Poukázal na to, že rovnako aj matka navrhovateľa s manželom vlastní rodinný dom, majú nové auto, motorku, chodia na dovolenky a matka dáva deťom darčeky na Vianoce v hodnote 900 eur ako vyplývalo z konaní. Od marca 2021 platil navrhovateľovi na jeho výživu mesačne sumu 250 eur, okrem toho mu prispieval v období od februára 2021 do konca mája 2021 sumou 80 eur mesačne za doučovanie. Aktuálne navrhovateľovi od 1.9.2021 platí výživné vo výške 330 eur mesačne.

6. Navrhovateľ v rámci svojho prednesu na pojednávaní zdôvodnil svoj návrh tým, že bol prijatý na vysokú školu v študijnom odbore všeobecné lekárstvo, v súvislosti s čím mu vzniknú výdavky na bývanie v podnájme vo výške 260 eur mesačne, na ročnú električku na MHD vo výške 99,50 eur, výdavky na obedy v škole v hodnote 4,50 eur na deň a okrem toho si musí zakúpiť aj ďalšiu stravu v hodnote 310 - 320 eur mesačne. Výdavky bude mať aj na učebnice, a to za 2 diely Anatómie po 65 eur, Lekárska latinčina

10 eur, Anglický jazyk v praxi 15 eur, atlas 75 eur, fyzika 41 eur, Memorix anatómie 45 eur a Trestná zodpovednosť v medicíne 15 eur. Ďalšie výdavky má na oblečenie, na hygienu 20 eur, na kozmetiku 20 eur, vitamíny na podporu imunity 80 eur ročne a jednorazové výdavky na dovolenku odhaduje na 300 eur ročne. Ďalším dôvodom návrhu na zvýšenie výživného bolo, že od konca februára 2021 byva výlučne v domácnosti matky, ktorej sa tým zvýšili výdavky na energie, a to na vodu, elektrinu a plyn v priemere o 5 - 10 eur mesačne na každú z energií. Odstaňovaním sa k matke do Zvončína, mu stúpli výdavky na cestovanie a mestskú dopravu v rámci Trnavy z 10 eur na 30 eur mesačne. V čase podania návrhu navrhovateľ študoval v 4. ročníku gymnázia, a to v období od októbra 2020 do 10.5.2021 dištančne, následne si dňa 17.5.2021 bol pre vysvedčenie. Aj napriek dištančnému štúdiu mal výdavok 30 eur na cestovné, pretože to bol výdavok na autobusovú dopravu do školy ale aj na doučovanie a na cestu do Trstína, odkiaľ má priateľku, prípadne do Smoleníc na výlet. Narástli mu aj výdavky na voľnočasové aktivity na sumu 20 - 25 eur, a to na zakúpenie kníh, prípadne na návštevy hradov, ZOO a parkov. Vznikol mu výdavok na bazén, ktorý zakúpili a z tej sumy je predpokladaný výdavok na neho 90 eur, ide o jednorazový výdavok. Takýmto jednorazovým výdavkom je aj výdavok 180 eur na ortopedický matrac, pretože po tom, ako začal bývať u matky, bol v základnej výbave postele matrac, ktorý nebol schopný prijať.

Povinný mu platí výživné na účet od marca 2021 vo výške 250 eur, tiež mu navyše kúpil oblečenie cca vo výške 25 eur a hradil mu aj doučovanie chémie v sume 80 eur mesačne, celkom za 2,5 mesiaca. Z výživného, ktoré mu povinný posielala na účet, si niečo ušetrí, ostatné peniaze dáva matke. Matka navrhovateľa uzavrela v roku 2019 nové manželstvo s W. I.. Je zamestnaná a dosahuje príjem okolo 618 eur, rovnako aj jej manžel je zamestnaný. V domácnosti matky býva aj maloletá sestra navrhovateľa Nataša, vo vzťahu ku ktorej majú matka aj povinný vyživovaciu povinnosť. Konanie o zvýšenie výživného voči maloletej Nataši bolo vedené pod sp. zn. 17P/17/2021 a dňa 28.6.2021 došlo k uzavretiu rodičovskej dohody, na základe ktorej bola maloletá R. zverená do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na jej výživu sumou 330 eur mesačne počnúc 1.7.2021, v súvislosti s jej nástupom do 1. ročníka gymnázia od 2.9.2021, inak sú výdavky na ňu bežného charakteru, s výnimkou výdavkov na začiatku školského roku. Všetci spolu bývali najskôr v rodinnom dome v spoluvlastníctve matky a jej manžela, neskôr po predaji domu, išli bývať od mája 2022 do bytu v Trnave, ktorý zakúpili za obdobnú cenu, za akú bol rodinný dom predaný. Matka vlastní ešte 15 - 20 ročné auto, ďalší majetok väčšej hodnoty nevlastní. Ani navrhovateľ majetok väčšej hodnoty nevlastní. Matka navrhovateľovi prispieva na výživu rovnako ako povinný, sumou 250 eur mesačne.

7. Povinný platiť výživné v rámci svojho prednesu potvrdil, že na strane navrhovateľa došlo k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného, nesúhlasil však s požadovanou výškou výživného. Nakoľko má ďalšiu vyživovaciu povinnosť na maloletú Natašu, na ktorú od 1.7.2021 platí výživné vo výške 330 eur mesačne, je v jeho schopnostiach platiť vyššie výživné na navrhovateľa v rozsahu od 300 do 350 eur mesačne. Býva sám v rodinnom dome, z ktorého matku navrhovateľa v rámci vyporiadania BSM vyplatil a za tým účelom mu bol poskytnutý hypotekárny úver, ktorý spláca. Spoločnú domácnosť nevedie s nikým. Podniká v oblasti zubný technik na základe živnostenského listu. Ako to uviedol už aj v konaní o zvýšenie výživného na maloletú Natašu, jeho čistý mesačný príjem je okolo 2.000 eur, ďalší príjem nemá. Príjmy, ktoré dosahuje, sú zo zubnej techniky, žiadnu inú pracovnú príležitosť, z ktorej by dosahoval príjem nemá, okrem tohto mu ale jeho matka zhruba každé tri mesiace posielala na účet ako pôžičku 1.200 až 2.000 eur. Peniaze od matky si požičiava odvtedy, ako bol podaný návrh na zvýšenie výživného na R.. Keďže v tej dobe sa nerobilo pre pandémiu, svojej mame povedal, aby mu začala požičiavať peniaze, pretože potrebuje pomôcť s výživným detí. Má výdavky bežného charakteru na domácnosť, stravu a energie. Výdavky, ktoré uvádza navrhovateľ a ktorými odôvodňuje zvýšenie výživného, považuje za nadhodnotené až zdvojnásobené, podľa jeho názoru, celkové náklady navrhovateľa vychádzajú okolo 500 eur mesačne. Povinný sporoval tvrdené výdavky na zakúpenie učebníc, ktoré navrhovateľa vyšli takmer 300 eur, pretože navrhovateľovi napísal správu, aby ich nekupoval v tejto cene, pretože mu je schopný zabezpečiť ich zadarmo od kolegovho syna, ktorý študuje na rovnakej vysokej škole v staršom ročníku. Navrhovateľ mu však odpísal, aby knihy nezháňal, že on si ich zoženie sám. Pokiaľ ide o výdavok na matrac, spochybnil potrebu jeho zakúpenia, pretože v roku 2018 matka navrhovateľovi zakúpila nový matrac. Povinný tiež od čalúnika zistil, že výdavok na potiahnutie matraca, o ktorom navrhovateľ predložil pokladničný doklad, bol vynaložený na potiahnutie matraca babky navrhovateľa a nie na potiahnutie jeho matraca. Sporuje výdavky na vitamíny na podporu imunity v hodnote 80 eur, nakoľko z doložených pokladničných blokov je zrejmé, že sa jedná o vitamín, ktorý navrhovateľ nikdy neužíval, ale užívala ho jeho matka a maloletá Nataša. Pokiaľ ide o ďalšiu stravu okrem obedov v škole, navrhovateľom uvádzaná výška 330 eur mesačne je opäť

nadhodnotená, pretože navrhovateľa mal vo svojej osobnej starostlivosti polovicu mesiaca počas trvania striedavej starostlivosti a za túto polovicu mesiaca boli výdavky na jeho stravu približne 80 eur. To, že si navrhovateľ nadhodnotil výdavky na svoju výživu je zrejmé aj z jeho tvrdení napr. o zakúpení bazéna, ktorý stál oproti tvrdeným 450 eur len 120 eur, o zakúpení bicykla vo výške 1.000 eur, keď tento stál 739 eur, pričom na jeho zakúpenie mu povinný doplatil 550 eur k peniazom získaným predajom jeho staršieho bicykla, o zakúpení rybárskeho lístka v sume 150 eur, keď tento lístok mu zakupoval otec povinného v hodnote 67 eur, pretože v tej dobe bol navrhovateľ ešte maloletý, o zakúpení lyžiarskeho výstroja v tvrdenej hodnote 800 eur, keď tento bola zakúpený v hodnote 377 eur, a je to zrejmé aj z predložených pokladničných dokladov, keď navrhovateľ napr. preukazuje zakúpenie svojej obuvi v hodnote 129,90 eur, pričom z bloku vyplýva, že bola zakúpená obuv vo veľkosti 8 napriek tomu, že navrhovateľ má obuv vo veľkosti 45, čo je číslo 11.

Povinný platil navrhovateľovi od marca 2021 výživné vo výške 250 eur mesačne a od septembra 2021 mu začal platiť vyššie výživné v sume 330 eur mesačne. Okrem toho mu od podania návrhu zaplatil nad rámec výživného za doučovanie chémie celkom 140 eur, za oblečenie 70 eur. Pred podaním návrhu dňa 5.3.2021 matke navrhovateľa preplatil výdavok 650 eur za program, z ktorého sa navrhovateľ pripravoval na prijímačky a za prihlášky na vysoké školy zaplatil 5 krát po 80 eur. Počas fungovania striedavej starostlivosti, povinný popri sume 200 eur na každé z detí, preplácal matke aj všetky ďalšie výdavky na oblečenie detí a nejaké ich voľnočasové aktivity.

8. V priebehu konania navrhovateľ upresnil, že po nástupe na štúdium na vysokej škole, ho priemerné mesačné výdavky spolu vyšli v sume 657 eur a tieto pozostávajú z výdavkov na hygienické potreby 20 eur, na oblečenie a topánky v priemere 37,50 eur, na kozmetiku 20 eur, zápisné do 1. ročníka v septembri 2019 bolo 60 eur, zakúpenie kníh na anatómiu, ktoré bude potrebovať počas celého štúdia bolo 65 eur, kniha Úvod do lekárskej latinčiny ktorú bude potrebovať počas celého štúdia stála 10 eur, Lekárska angličtina v praxi stála 15 eur, Trestná zodpovednosť v medicíne, ktorú využije len v prvom ročníku stála 28 eur, Memorix anatómie, knihu potrebnú počas celého štúdia kúpil za 45 eur, Anatomický atlas potrebný počas celého štúdia kúpil za 75 eur, Základy fyziky (kniha potrebná v prvom ročníku) kúpil za 35 eur, Lekársku biológiu (kniha potrebná v prvom a druhom ročníku) kúpil za 41 eur a Memorix histológie a biochémie v hodnote 12 eur, je to kniha potrebná na dva semestre. Náklady na obedy v škole má v sume 98 eur, ročná študentská električenka stojí 99,50 eur, podnájom od septembra 2021 stojí 204 eur a priemerné náklady na stravovanie, ako sú raňajky, večera, ovocie, zelenina a pitie sú vo výške 120 eur. Navrhovateľ si v januári 2022 zakúpil spoločenský oblek za 199 eur, tiež košeľu a kravatu spolu v hodnote 57,86 eur, ktoré potrebuje, keďže musí chodiť na ústne skúšky. Od 1.9.2022 nastúpil do 2. ročníka štúdia na vysokej škole a od tohto obdobia sa mu zvýšil výdavok na nájomné z 204 eur na 230 eur mesačne, tiež sa mu zvýšil výdavok za telefón z 10 eur na 21 eur. Ďalej narástli aj výdavky na stravu, a to tak v rámci školy, ako aj na stravovanie mimo školy. Medzičasom došlo k ďalšej zmene, keď manžel matky od polovice decembra 2022 jeho matku opustil a už spolu nebývajú.

Následne v priebehu konania navrhovateľ uviedol, že jeho matka ukončila pracovný pomer dohodou zo zdravotných dôvodov a od 1.12.2021 bola evidovaná ako uchádzačka o prácu s nárokom na výplatu podpory v nezamestnanosti, predtým bola viac ako dva mesiace PN. V priebehu mesiaca december 2022 sa matka opäť zamestnala a ako je zrejmé z jej pracovnej zmluvy, hrubú mzdu má dohodnutú vo výške 1.122 eur mesačne a miesto výkonu práce má v Hainburgu v Rakúsku.

Náklady, ktoré matka na výživu navrhovateľa vynakladala, boli vo výške 330 eur a aj vyššie, mesačne to bolo 400 eur alebo aj 500 eur, a to od tej doby, od kedy navrhovateľ žil len v jej domácnosti. V období, kedy matka navrhovateľa mala zdravotné problémy a dostávala nízke nemocenské, prispievala jej na tieto výdavky stará matka navrhovateľa mesačne sumou 200 eur.

9. Svedkyňa K.. R. I., matka navrhovateľa uviedla, že náklady na domácnosť boli 750 eur okrem stravy, keď za elektrinu a plyn platí 100 eur, za vodu 80 eur kvartálne, TV Digi 16 eur, internet 26 eur, smeti 76 eur na rok, čo sa od februára 2021 zvýšilo z dôvodu, že deti prihlásila k trvalému pobytu, poisťka na dom 156 eur ročne, nafta 50 eur, daň za dom 60 eur na rok a spláca hypotekárny úver sumou 263 eur. V apríli 2022 svedkyňa predala rodinný dom za kúpnu cenu 250.000 eur s tým, že hypotéku bude naďalej splácať. Výdavky na inú nehnuteľnosť zatiaľ nemá, pravdepodobne pôjdu do podnájmu, vystačovať sa majú do konca apríla. Hypotéku ktorú mali, si preniesli na nový byt. Na výdavky ktoré svedkyňa má, jej prispieva matka - stará matka navrhovateľa, a to sumou 200 eur mesačne, tiež jej prispela na notebook a oblek pre navrhovateľa, kúpila mu matrac na podnájom, a keď mal narodeniny a meniny, dala mu 100 eur. Navrhovateľ sa prihlásil na vodičský kurz, ktorý stojí 740 eur plus potvrdenie od lekára 20 eur, musela mu zakúpiť plášť, rukavice a ďalšie drobnosti do pitevne. Tiež sa im upchal v podnájme sifón, za čo

zaplatili 30 eur, za lieky keď bol chorý platila spolu 50,97 eur. Navrhovateľ je od štvrtka do nedele doma, takže mu hradí výdavky na stravu, výdavky celej domácnosti sa pohybujú od 500 do 700 eur mesačne. Náklady na oblečenie, hygienu a lieky navrhovateľa sa snaží zaplatiť z maminých 200 eur, prípadne z jej podpory. Svedkyňa uviedla, že spoločnú domácnosť s otcom navrhovateľa zrušili v roku 2017. Ich majetkové pomery boli nadštandardné, otec mal luxusný čln a rybársky výstroj na vysokej úrovni, chodil do posilňovne, chodil k barbierovi, stravovali sa v reštaurácii, nemusela variť, svoj plat mala len ako vreckové, hradil náklady na domácnosť a hradil výdavky ohľadom firmy. Mával čistý príjem okolo 3.500 - 4.000 eur. Skutočne priznal taký príjem aký mal len jedenkrát počas ich manželstva a s jeho príjmom bola spojená povinnosť zaplatiť daň okolo 6.000 eur. Z titulu vyporiadania BSM dostala od povinného sumu 167.000 eur. Žije s manželom, ktorý dosahuje priemerný plat 1.180 eur v čistom. Svedkyňa ukončila svoj pracovný pomer zo zdravotných dôvodov, zároveň právny zástupca navrhovateľa súdu predložil lekársku správu od gastroenterológa. Poslednú podporu v nezamestnanosti dostane za mesiac máj, prácu si hľadá, zatiaľ chodí len na pohovory.

10. Právny zástupca navrhovateľa poukázal na to, že povinný sa dobrovoľne zaviazal hradiť výživné 330 eur na svoju maloletú dcéru s vedomím, že je vedené aj ďalšie súdne konanie na jeho staršieho syna, ktorý študuje na vysokej škole, platí si nájom v Bratislave, a teda jeho náklady sú vyššie. Podľa jeho názoru, povinný účelovo zamlčuje svoje príjmy a svoje majetkové pomery, keď jednak uvádza, že jeho čistý príjem je okolo 2.000 eur, ale účtovné doklady, ktoré predložil, hovoria o tom, že to má byť menej ako 200 eur. I keď začal tvrdiť, že finančné prostriedky získava pôžičkami od svojej matky, ktorá mu zasielala mesačne veľké sumy, táto jeho argumentácia je nelogická, pretože v danom období mal zostatky na účte vyše 10.000 eur. Z uvedeného vyplýva, že povinný v konaní nesplnil svoje povinnosti a preto žiadal, aby súd pri určení výživného postupoval podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine. Taktiež poukázal aj na § 78 ods. 3 Zákona o rodine, ktorý pomýšľa na vývoj základných pomerov, keď súčasné inflácie sú okolo 13 % a predpokladá sa, že budú ešte navýšené, čo je ďalším dôvodom pre zvýšenie výživného. Matka navrhovateľa si svoju vyživovaciu povinnosť plní vo vyššej miere ako povinný, i keď musí za tým účelom žiadať peniaze od svojej matky a zároveň mu poskytuje aj osobnú starostlivosť a bývanie.

11. Právny zástupca povinného nesúhlasil s návrhom navrhovateľa, aby súd postupoval podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine, nakoľko otec doložil svoje výdavky, výpisy z účtu, a doložil aj daňové priznania. Povinný od začiatku konania spolupracoval, súdu predložil rozpis svojich príjmov a výdavkov, preto nie je dôvod na aplikáciu tohto ustanovenia zákona. Sporuje tvrdenie, že matka sa väčšou časťou podieľa na nákladoch navrhovateľa a že mu zabezpečuje okrem toho aj osobnú starostlivosť, pretože medzičasom došlo k zmene bývania matky a náklady na byt sú nižšie, ako náklady na dom, v ktorom bývali predtým, takže rodičia v tomto prípade majú rovnakým dielom prispievať na odôvodnené výdavky plnoletého dieťaťa. Počas konania sa odôvodnené výdavky na strane plnoletého navrhovateľa menili, v súčasnosti sú dané aj podstatným zvýšením cien vo všeobecnosti, ale tieto výdavky súvisiace so zvýšením cien sú taktiež aj na strane povinného rodiča. Pokiaľ ide o druhého povinného rodiča, matku navrhovateľa, v konaní taktiež vyšlo najavo, že mala viaceré výbery vo výške cca 18.000 eur zo svojho účtu, ktoré doposiaľ neboli vysvetlené.

12. Podľa § 62 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

13. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

14. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

15. Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

16. Podľa § 77 ods. 1 veta prvá a druhá Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

17. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

18. Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

19. Podľa § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

20. Podľa § 217 ods. 1 veta prvá Civilného sporového poriadku, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

21. Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa a povinného platiť výživné, výsluchom svedkyne K. R. I., oboznámil sa s listinnými dôkazmi založenými do spisu, najmä s potvrdením o štúdiu navrhovateľa v akademickom roku 2021/2022 a v roku 2022/2023, s kópiou daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby otca za roky 2019, 2020, 2021, s peňažným denníkom povinného za rok 2022, s potvrdením o pracovnom príjme matky navrhovateľa a manžela matky navrhovateľa, s potvrdením Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, s potvrdením Sociálnej poisťovne pobočka Trnava o vyplatených dávkach v nezamestnanosti, s výpismi z účtov rodičov navrhovateľa a zistil nasledovný skutkový stav veci.

22. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že naposledy bolo o výživnom na v tom čase ešte maloletého O., t.č. plnoletého navrhovateľa, rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 22P/69/2017-68 zo dňa 28.9.2017 v dobe, keď navrhovateľ mal 16 rokov, študoval na gymnáziu a býval s rodičmi, ktorí sa spolu podieľali na jeho výžive. Rozsudkom bolo manželstvo rodičov navrhovateľa rozvedené a obe maloleté deti, navrhovateľ aj maloletá R., boli na čas po rozvode manželstva zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a otec sa zaviazal prispievať na výživu detí sumou 200 eur každému. Obe deti boli v striedavej starostlivosti rodičov do konca februára 2021 a od marca bývali už len v domácnosti svojej matky. Navrhovateľ bol v čase podania návrhu dňa 30.3.2021 študentom 4. ročníka gymnázia, študoval dištančne a v máji 2021 ukončil štúdium maturitnou skúškou. Od septembra 2021 začal študovať v 1. ročníku na Slovenskej zdravotníckej univerzite v Bratislave na Lekárskej fakulte, čím mu vznikli vyššie výdavky. Od marca 2021 bývali navrhovateľ s maloletou sestrou Natašou v domácnosti matky v rodinnom dome, spolu s matkou a jej manželom, manželstvo s ktorým uzavrela v roku 2019. Matka navrhovateľa bola do 30.11.2021 zamestnaná s pracovným príjmom 612,32 eur mesačne, tento pracovný pomer ukončila dohodou zo zdravotných dôvodov. Od 1.12.2021 bola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie a bola jej vyplácaná podpora v nezamestnanosti v priemernej výške 378,60 eur mesačne. Od 8.11.2022 je opäť zamestnaná, s predpokladanou hrubou mzdou 1.122 eur. Matka spolu s manželom predali rodinný dom za kúpnu cenu 250.000 eur, následne zakúpili byt v Trnave za obdobnú cenu. Povinný podniká ako zubný technik, z inej činnosti príjem nemá. V roku 2019 dosiahol základ dane vo výške 17.153,46 eur, v roku 2020 vo výške 9.526,04 eur, v roku 2021 vo výške 1.830,29 eur. Podľa vlastného vyjadrenia, dosahuje čistý mesačný príjem 2.000 eur. Povinný býva v rodinnom dome, z ktorého v rámci vyporiadania BSM vyplatil matke navrhovateľa sumu 167.500 eur, spoločnú domácnosť nevedie s nikým. Obaja, matka navrhovateľa aj povinný majú ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči maloletej R., ktorá taktiež od marca 2021 býva výlučne v domácnosti matky a ktorej otec platí od 1.7.2021 výživné v sume 330 eur mesačne. Do konca februára 2021 povinný platil navrhovateľovi výživné 200 eur mesačne, od marca 2021 platil výživné 250 eur a od septembra 2021 mu platí výživné 330 eur mesačne. Podľa vyjadrenia navrhovateľa, v rovnakej výške 250 eur si voči nemu plnila vyživovaciu povinnosť aj jeho matka, v neskoršom období, od marca 2022 podľa tvrdenia navrhovateľa až vo výške 330 eur a 400 až 500 eur mesačne.

23. Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 30.3.2021, pôvodne domáhal zvýšenia výživného na sumu 750 eur mesačne od podania návrhu. Písomným podaním doručeným súdu dňa 18.11.2021, zobral návrh v časti presahujúcej sumu 450 eur späť. Ďalším podaním, doručeným súdu dňa 30.11.2022, navrhovateľ rozšíril návrh a žiadal zvýšiť mu výživné na sumu 520 eur mesačne od 1.9.2022.

24. Podľa § 29 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, navrhovateľ môže počas konania zobrať návrh na začatie konania späť, a to celkom alebo sčasti. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

25. Súd zobral do úvahy dispozičný návrh navrhovateľa a vzhľadom na jeho späťvzatie návrhu v časti zvýšenia výživného dňa 18.11.2021, súd konanie vo výroku I. rozhodnutia v tejto časti zastavil.

26. Predmetom konania bolo posúdenie návrhu na zvýšenie výživného na navrhovateľa zo strany povinného, zo sumy 200 eur mesačne na 450 eur mesačne a na základe rozšírenia návrhu doručeného súdu dňa 30.11.2022, na sumu 520 eur mesačne. V priebehu konania medzi účastníkmi nebolo sporné, že návrh na zvýšenie výživného navrhovateľa je dôvodný, sporným však bolo, na akú výšku je dôvodné výživné zvýšiť.

27. Súd z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľa na zvýšenie výživného je dôvodný s poukazom na to, že od posledného rozhodovania súdu o výške výživného, došlo k zmene pomerov na strane navrhovateľa ako aj na strane povinného.

28. K zmene rozhodnutia o výživnom môže súd pristúpiť len vtedy, ak sa podstatne zmenia pomery na strane oprávnenej osoby alebo na strane povinných osôb. Pri rozhodovaní o zmene výživného súd porovná okolnosti dôležité pre určenie výživného, a to v čase skoršieho rozhodnutia ako aj nového rozhodnutia a zisťuje, či sa podstatne zmenili, a či ide o zmenu, ktorá je spôsobilá privodiť potrebu novej úpravy vyživovacej povinnosti. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Pri rozhodovaní o zmene výšky výživného súd porovná okolnosti dôležité pre určenie výživného, a to v čase skoršieho rozhodnutia ako aj nového rozhodnutia a zisťuje, či sa podstatne zmenili, a či ide o takú zmenu, ktorá je spôsobilá privodiť potrebu novej úpravy vyživovacej povinnosti. Súd dospel k záveru, že od poslednej úpravy výživného rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 22P/69/2017-68 zo dňa 28.9.2017, došlo k podstatnej zmene pomerov na strane navrhovateľa odôvodňujúcej zmenu výšky výživného zo strany povinného platiť výživné.

29. Z vyššie citovaných ustanovení zákona vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného dieťaťa, v tomto prípade navrhovateľa, a jednak na strane povinného platiť výživné. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby dieťaťa pritom nezahŕňajú iba najzákladnejšie potreby, za ktoré sa považuje stravovanie, bývanie, obliekanie sa, ale aj širšie potreby, zdravotné, kultúrne, súvisiace s dochádzkou do školy, prípravou na budúce povolanie, strávenie voľného času, pričom tieto závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopnosti živiť sa sám, schopnosti starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné nepravidelné výdavky. Na strane povinného rodiča sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti, majetkové pomery, počet vyživovaných osôb. Prihliadne sa najmä na jeho schopnosti, faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, t.j. na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinného rodiča podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že rodič sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takomto prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

30. Po porovnaní okolností dôležitých pre určenie výživného, tak v čase posledného rozhodnutia, ako aj v súčasnosti, dospel súd k záveru, že na strane navrhovateľa došlo k viacerým podstatným

zmenám pomerov, za ktorú súd považoval jednak ukončenie striedavej starostlivosti o navrhovateľa, ako aj štúdium na vysokej škole, na Slovenskej zdravotníckej univerzite v Bratislave, ktorá skutočnosť (napr. prechod na vyšší stupeň školského systému) už sama o sebe je podstatnou zmenou pomerov, nakoľko so štúdiom na vysokej škole sú spojené vyššie výdavky v porovnaní s výdavkami na strednej škole. Navrhovateľ v čase posledného rozhodnutia mal 16 rokov, toho času má 21 rokov a je dospelým mužom, výdavky ktorého sú vyššie ako výdavky dieťaťa, od posledného rozhodnutia do začatia tohto konania zároveň uplynula doba tri a pol roka, uplynutie ktorej podľa názoru súdu má za následok nárast životných nákladov, ktoré skutočnosti samé o sebe možno považovať za podstatnú zmenu pomerov na strane navrhovateľa.

31. K prvej zmene pomerov došlo od marca 2021 z dôvodu, že navrhovateľ už nebol v striedavej starostlivosti oboch rodičov, ale začal bývať už len v domácnosti matky, čím sa matke do určitej miery zvýšili náklady na výživu navrhovateľa. Toto zvýšenie však podľa názoru súdu nastalo len pokiaľ ide o výdavky na stravu navrhovateľa aj za druhú polovicu mesiaca, počas ktorej mal byť navrhovateľ v starostlivosti povinného. V tej dobe navrhovateľ bol ešte stále študentom gymnázia, preto súd nemohol zohľadniť jeho tvrdenia o zmene pomerov uvádzané v návrhu keď dôvodil, že po ukončení stredoškolského štúdia pôjde študovať na vysokú školu, nakoľko v čase podania návrhu, na vysokú školu prijatý ešte nebol. Tiež v období od podania návrhu až do septembra 2021, mu žiadne navrhovateľom tvrdené výdavky (na podnájom 260 eur, študentská električka na MHD v Bratislave 99,50 eur, strava v škole 4,50 eur denne a učebnice) ešte nevznikli a ako sám uviedol, žiadne z týchto výdavkov vynaložené ešte ani neboli. Nakoľko v čase podania návrhu navrhovateľ študoval dištančne až do maturitnej skúšky, nemohlo byť prihladené ani na tvrdené zvýšené výdavky na cestovanie v rámci Trnavy a nakoľko v tom období (marec 2021 až september 2021) boli nariadené obmedzenia súvisiace s pretrvávajúcou pandemiou ochorenia Covid-19, navrhovateľ s najväčšou pravdepodobnosťou nevynakladal ani zvýšené výdavky na výlety, návštevu hradov, ZOO a parkov, ako to uvádzal. Súd nezohľadnil ani ďalšie navrhovateľom tvrdené výdavky, a to na zakúpenie bazéna 450 eur z ktorej sumy pripadá na neho výdavok 90 eur a na matrac 180 eur. V prípade bazéna, sa podľa názoru súdu, nejedná o nevyhnutný a odôvodnený výdavok, bez vynaloženia ktorého by nebola riadna výživa navrhovateľa zabezpečená, a v prípade matraca, navrhovateľ po tom, ako povinný sporoval dôvodnosť a potrebu vynaloženia výdavku na nový matrac, súdu nepreukázal opak (napr. potrebu zakúpiť nový matrac zo zdravotných dôvodov a pod.). Súd teda vychádzal z toho, že v čase podania návrhu boli odôvodnené výdavky na navrhovateľa v celkovej výške cca 452,35 eur (hygiena 20 eur, kozmetika 20 eur, oblečenie a topánky cca 50 eur, strava 150 eur, doučovanie 80 eur, telefón 10 eur, zubár 15 eur, pomôcky do školy 20 eur, voľný čas 20 eur, vitamíny 6,60 eur mesačne po prepočte ročného výdavku 80 eur na mesiac, energie v celkovej výške 242,99 eur po prepočte na štyroch členov rodiny, čo na navrhovateľa predstavuje 60,75 eur mesačne). Pokiaľ ide o výdavok na stravu navrhovateľa, súd vychádzal z výpovede svedkyne a určil, že z celkových nákladov na stravu v domácnosti matky navrhovateľa, ktorá má štyroch členov a v priemere minú na stravu 600 eur mesačne (svedkyňa uvádzala od 500 do 700 eur, z toho priemer 600 eur), pripadne na navrhovateľa 150 eur. Ak potom priemerné odôvodnené výdavky na navrhovateľa v tomto období sú okolo 450 eur, dospel súd k záveru, že výživné od povinného vo výške 250 eur mesačne bude postačujúce, keď podľa vyjadrenia navrhovateľa, približne rovnakou sumou ako povinný, mu na výživu prispieva aj matka. Z tohto dôvodu súd v období od 30.3.2021 do 31.8.2021 zvýšil výživné na navrhovateľa zo sumy 200 eur na sumu 250 eur mesačne, pretože k žiadnej inej, podstatnej zmene pomerov v tomto období, okrem už spomínaného ukončenia striedavej starostlivosti, na strane navrhovateľa nedošlo. Naďalej bol študentom strednej školy ako v čase posledného rozhodovania a jeho matka uzavrela manželstvo ešte v roku 2019, teda približne dva roky pred podaním návrhu. Nakoľko však povinný od doby, kedy prestala striedavá starostlivosť rodičov o navrhovateľa, začal dobrovoľne platiť výživné vo vyššej miere, v sume 250 eur od marca 2021 a v takejto výške výživné platil až do augusta 2021, čo medzi účastníkmi sporné nebolo, nevzniklo povinnému za toto obdobie zročné výživné. Zrušenie striedavej starostlivosti teda bolo kompenzované navýšením sumy výživného o 50 eur mesačne, keď súčasne bolo nesporné, že na výžive navrhovateľa sa rovnakou mierou podieľala aj jeho matka a zároveň neboli vyššie výdavky, odôvodňujúce zvýšenie výživného až na sumu požadovanú navrhovateľom, preukázané.

32. K ďalšej zmene pomerov na strane navrhovateľa došlo od 1.9.2021, keď navrhovateľ začal študovať na vysokej škole. V súvislosti s týmto, navrhovateľ v priebehu konania uvádzal, že má výdavky v priemernej výške 657 eur, a to na hygienické potreby 20 eur, na oblečenie a topánky v priemere 37,50 eur, na kozmetiku 20 eur, zápisné do 1. ročníka 60 eur, na knihy vo výške spolu 326 eur, na obedy v

škole 98 eur, na ďalšiu stravu mimo obedov 120 eur, na ročnú električenkú 99,50 eur, za podnájom 204 eur, za spoločenský oblek 199 eur a za košeľu a kravatu 57,86 eur.

Z takto tvrdených výdavkov súd potom ustálil sumu, ktorá podľa jeho názoru predstavuje odôvodnené výdavky na výživu navrhovateľa v období od 1.9.2021 a ktoré zohľadňujú jeho zvýšené výdavky v súvislosti so štúdiom na vysokej škole, na sumu vo výške okolo 650 eur. Zohľadnil pritom výdavok na podnájom od septembra 2021 vo výške 204 eur mesačne, na obedy v rámci školy 98 eur a na ďalšiu stravu mimo obedov 120 eur mesačne. Pokiaľ ide o výdavok na zápisné do 1. ročníka vo výške 60 eur, túto sumu súd rozpočítal na 10 mesiacov trvania akademického roka, takže mesačný výdavok predstavuje sumu 6 eur, rovnako postupoval aj v prípade ročnej električky vo výške 99,50 eur, keď je možné počítať s mesačným výdavkom na električku 9,95 eur a aj s výdavkom na spoločenské oblečenie, keď z celkového výdavku na oblek, košeľu a kravatu 256,86 eur, je možné počítať s mesačným výdavkom na oblek vo výške 25,68 eur. Pokiaľ ide o knihy potrebné k štúdiu, navrhovateľ mal na začiatku 1. semestra zvýšené výdavky na ich zakúpenie, avšak podľa jeho vyjadrenia, niektoré knihy bude používať viac semestrov, prípadne rokov, alebo až počas celého štúdia. Aj preto bolo potrebné tento počiatočný výdavok rozrátat', nakoľko ide síce o jednorazový výdavok, avšak navrhovateľ bude mať z neho dlhodobjší úžitok. Tak je to v prípade učebnice anatómie, ktorú bude potrebovať počas celého štúdia, preto cenu 65 eur vynaloženú na jej zakúpenie je potrebné rozrátat' na celé obdobie štúdia, takže mesačne možno započítať navrhovateľovi výdavok na túto učebnicu vo výške 1,08 eur (cena 65 eur : 6 rokov štúdia po 10 mesiacov za akademický rok), z ceny 10 eur za knihu Úvod do lekárskej latinčiny, ktorú bude potrebovať počas celého štúdia, je možné po rozpočítaní zohľadniť mesačný výdavok 0,17 eur, z ceny 45 eur za knihu Memorix anatómie, ktorú bude potrebovať počas celého štúdia je možné zohľadniť výdavok 0,75 eur, z ceny 75 eur za Anatomický atlas, potrebný počas celého štúdia, je možné zohľadniť výdavok 1,25 eur, z ceny 41 eur za knihu Lekárska biológia, ktorú bude potrebovať v prvom a druhom ročníku, je možné zohľadniť výdavok 2,05 eur, z ceny 35 eur za knihu Základy fyziky, ktorú bude potrebovať v prvom ročníku, je možné zohľadniť výdavok 3,50 eur, z ceny 28 eur za knihu Trestná zodpovednosť v medicíne, ktorú bude potrebovať v prvom ročníku, je možné zohľadniť výdavok 2,80 eur, z ceny 12 eur za knihu Memorix histológie a biochémie, ktorú bude potrebovať dva semestre, je možné zohľadniť výdavok 1,20 eur a z ceny 15 eur za knihu Lekárska angličtina v praxi, ktorú bude potrebovať v prvom ročníku, je možné zohľadniť výdavok 1,50 eur. K uvedeným výdavkom na štúdium je samozrejme potrebné pripočítať aj ďalšie náklady, a to na hygienické potreby 20 eur, na kozmetiku 20 eur, na oblečenie a topánky podľa vyjadrenia navrhovateľa sumu v priemernej výške 37,50 eur. Na stravu v domácnosti matky, keď pri zohľadnení toho, že sa väčšiu časť týždňa navrhovateľ zdržiava v Bratislave a v domácnosti matky je podľa slov svedkyne len od štvrtka poobede do nedele, zohľadnil súd z celkových výdavkov na stravu v domácnosti matky, sumu 120 eur (priemerný výdavok domácnosti 600 eur rozdelený na členov domácnosti).

Od 1.9.2022 navrhovateľ nastúpil do 2. ročníka štúdia na vysokej škole a od tohto obdobia sa mu zvýšil výdavok na nájomné z 204 eur na 230 eur mesačne, tiež sa mu zvýšil výdavok za telefón z 10 eur na 21 eur. Toto zvýšenie súd zohľadnil a od 1.9.2022, opäť primerane zvýšil aj výživné povinného.

33. Navrhovateľ žiadal, aby súd pri určení výživného postupoval podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine, pretože povinný v konaní nesplnil povinnosť preukázať svoje príjmy a účelovo zamlčuje tieto svoje príjmy ako aj svoje majetkové pomery. Poukázal na to, že povinný na jednej strane uvádza, že jeho čistý príjem je okolo 2.000 eur, na strane druhej, z účtovných dokladov ktoré predložil vyplýva, že ten príjem je menší ako 200 eur. Okrem toho začal tvrdiť, že finančné prostriedky získava pôžičkami od svojej matky, i keď v danom období mal zostatky na účte viac ako 10.000 eur.

34. Podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine, rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

35. V súvislosti s týmto návrhom navrhovateľa súd poukazuje na to, že zavedenie právnej domnienky uvedenej v ustanovení § 63 ods. 1 Zákona o rodine do právneho poriadku, bolo iniciované problémami, ktoré sa vyskytovali v praxi pri neochote preukazovania príjmov tými rodičmi, ktorí vykonávajú podnikateľskú činnosť. Súdy narážali na neochotu preukazovania výšky príjmov, na vykazovanie straty, na snahu „tlačiť“ príjmy čo najnižšie, a tým minimalizovať svoju vyživovaciu povinnosť.

36. Ustanovenie § 63 ods. 1 Zákona o rodine predpokladá vznik určitých povinností rodiča v súvislosti s konaním o určenie výživného, a to najmä: povinnosť preukázať pred súdom príjmy z inej než závislej činnosti, povinnosť predložiť súdu podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a povinnosť umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu, zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie, pričom sa jedná o navzájom sa prelínajúce povinnosti.

37. Pokiaľ ide o povinnosť preukázať príjmy z inej než závislej činnosti, tieto treba podložiť relevantnými dôkazmi, z ktorých možno vyvodzovať výšku príjmu. Je potrebné vychádzať zo zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve, ktorý účtovným jednotkám ukladá povinnosť účtovať majetky, záväzky, náklady, výnosy, výdavky a príjmy v účtovných knihách a zobrazovať ich v účtovných závierkach, pričom účtovná jednotka je povinná viesť účtovníctvo správne, úplne, preukázateľne, zrozumiteľne a spôsobom zaručujúcim trvalosť účtovných záznamov.

38. Druhou zákonnou povinnosťou je edičná povinnosť, teda povinnosť predložiť súdu podklady na zhodnotenie majetkových pomerov. V tomto prípade ide o širšie vymedzenie ako pri prvej povinnosti, nakoľko požadované podklady sa týkajú celkových majetkových pomerov, nie len príjmov povinného. Za takéto podklady možno považovať napr. listy vlastníctva preukazujúce majetkové pomery týkajúce sa nehnuteľností, stavy účtov a vkladov v bankách, doklady o vlastníctve motorových vozidiel.

39. Treťou povinnosťou vyplývajúcou z ustanovenia § 63 ods. 1, je povinnosť sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu, umožniť súdu zistiť ďalšie skutočnosti potrebné na rozhodnutie. Takýmito skutočnosťami je napr. sprístupnenie údajov, ktoré sú predmetom daňového tajomstva alebo údajov, ktoré sú predmetom bankového tajomstva.

40. Zákonná domnienka výšky príjmu, ako prostriedok objektivizácie príjmov povinného má nastúpiť až vtedy, ak si rodič nesplní tieto povinnosti, teda ak súdu nepredloží, nesprístupní alebo inak nepreukáže svoje príjmy. Nakoľko v zmysle citovaného ustanovenia ide celkovo o tri, vzájomne sa prelínajúce podmienky, nesplnením hociktorej z nich dochádza k stavu, že súd si nemôže urobiť správny a úplný záver o pomeroch povinnej osoby a preto nastupuje predmetná fikcia. Ide o domnienku mesačného príjmu, ktorý povinný rodič dosahuje a z takto ustálenej sumy potom súd pri zhodnotení všetkých hľadísk pre určovanie výšky výživného, určí jej konkrétnu výšku.

41. V predmetnej veci súd pri určení výšky výživného na navrhovateľa v jednotlivých obdobiach, podľa uvedeného ustanovenia § 63 ods. 1 Zákona o rodine nepostupoval. Povinný v priebehu konania súdu svoje príjmy zdokladoval, predložil kópie daňových priznaní k dani z príjmov fyzických osôb za jednotlivé roky, ktoré boli rozhodné pre ustálenie jeho príjmu v období, ktoré bolo potrebné pre rozhodnutie súdu. Okrem toho súdu sprístupnil aj výpisy z účtov za obdobie od roku 2021 a predložil peňažný denník za rok 2022, z ktorého vyplývajú jeho príjmy a výdavky v danom roku, pohyb na bankových účtoch, príjmy a výdavky ovplyvňujúce základ dane a príjmy a výdavky neovplyvňujúce základ dane, čím preukázal svoje majetkové pomery, príjmy aj výdavky. Povinný súdu predkladal tieto doklady v priebehu konania dobrovoľne bez vyžiadania, prípadne v zmysle návrhov navrhovateľa na ich predloženie, okrem toho zdokladoval aj svoje mimopodnikateľské výdavky. Postup podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine, môže súd uplatniť v prípade, ak povinný súdu žiadnym spôsobom nepreukáže svoje príjmy, k čomu v danom prípade nedošlo. Naproti tomu, súd musel vychádzať aj zo samotných tvrdení povinného v priebehu konania, keď napriek tomu, čo vyplynulo z predložených daňových priznaní ohľadom základu dane ktorý v jednotlivých rokoch dosiahol, povinný tvrdil, že dosahoval čistý príjem v priemere 2.000 eur za mesiac. Na tomto svojom tvrdení povinný zotrval počas celého konania.

Pokiaľ ide o zistenie majetkových pomerov povinného, tvrdenia o vlastníctve rodinného domu povinného medzi účastníkmi sporné neboli, na ich preukázanie preto nebolo potrebné listinné dôkazy predložiť. Rovnako tak ani tvrdenie o vlastníctve motorového vozidla. Z uvedených dôvodov považoval súd príjmy povinného z jeho strany za preukázané a uvedené ustanovenie zákona preto neaplikoval.

42. V tejto súvislosti je však potrebné uviesť, že súdu je z jeho činnosti dobre známe, že zistenie a hodnoverné preukázanie príjmu u podnikateľov je veľmi obtiažne a často až nemožné, a z daňových priznaní, i keď správne vyplnených, nemožno určiť skutočný priemerný mesačný príjem daňovníka. Z daňových priznaní povinného, ktorý podniká ako zubný technik a z inej činnosti príjem nemá vyplynulo, že v roku 2019 dosiahol základ dane vo výške 17.153,46 eur, v roku 2020 vo výške 9.526,04 eur, v roku 2021 vo výške 1.830,29 eur. Z týchto priznaní je zrejme, že základ dane u povinného sa od roku

2019 postupne znižoval a oproti tomuto roku bol „veľký prepad“ jeho príjmu v roku 2020 a následne aj v roku 2021. Uvedené však nevyhnutne nemuselo byť zapríčinené snahou povinného o zníženie svojho príjmu za účelom určenia mu nižšieho výživného. Je všeobecne známa skutočnosť, že od marca 2020 v dôsledku šírenia ochorenia Covid-19, bola značne obmedzená činnosť zubných lekárov, od práce ktorých sa odvíja aj činnosť zubných technikov, takže uvedené mohlo byť zapríčinené práve touto skutočnosťou. Povinný však okrem toho, že preukázal svoje príjmy daňovými priznaniami, ako svoj príjem uvádzal čistý príjem v priemernej výške 2.000 eur mesačne. Je nepochybné, že nemožno výživné určiť len z príjmu dosahovaného povinným z jeho podnikateľskej činnosti bez zohľadnenia celkových majetkových pomerov povinného. Preto súd pri určení výživného vychádzal práve z tohto tvrdenia povinného, keď bol toho názoru, že pokiaľ uvedenú sumu ako svoj mesačný príjem uvádza, a to nielen v tomto konaní ale aj v ďalšom konaní o určenie výživného na maloletá Natašu, tak príjem minimálne v takejto výške aj dosahuje, i keď z daňových priznaní vyplýva niečo iné, preto súd vychádzal z týchto tvrdení povinného. Okrem toho, z predložených výpisov z účtu povinného vyplynuli aj určité zostatky vyššej hodnoty, takže súd vychádzal z toho, že povinný mal nejaké peniaze uložené. Tu sa súdu javí potrebné uviesť aj to, že nepátral za dôvodom, prečo výsledok podnikania povinného v jednotlivých rokoch nekorešponduje s jeho vyjadrením o dosahovanom príjme, nakoľko povinný ako podnikateľ je zodpovedný za správne uvedené údaje v daňovom priznaní, a pokiaľ by aj došlo k porušeniu tejto jeho povinnosti uvádzať pravdivé údaje, ide o vyvodenie jeho zodpovednosti v zmysle iných zákonných ustanovení a súd nebol oprávnený v tomto konaní uvedené riešiť.

43. Navrhovateľ tvrdil, že povinný má nadštandardnú životnú úroveň, vedie nákladný život a má luxusné a finančne náročné koníčky. Aj svedkyňa vypovedala o nadštandardných majetkových pomeroch povinného v roku 2017, kedy ako manželka ešte viedli spoločnú domácnosť. K uvedenému súd uvádza, že nemôže prihliadať na toto jej vyjadrenie ako na skutočnosti spôsobilé posúdiť majetkové pomery povinného za nadštandardné aj v súčasnej dobe, teda v čase rozhodovania súdu. Od tej doby sa tieto majetkové pomery mohli zmeniť, k čomu v skutočnosti aj došlo, a to hneď z niekoľkých dôvodov. Jednak bolo manželstvo rodičov navrhovateľa medzičasom rozvedené a ich zaniknuté BSM bolo vyporiadané, v dôsledku čoho sa povinný stal výlučným vlastníkom rodinného domu, naproti tomu však si musel vziať hypotekárny úver, z ktorého následne vyplatil matke navrhovateľa z titulu vyporiadania BSM sumu 167.500 eur, pričom majetok z BSM bol rozdelený medzi bývalých manželov v rovnakom pomere. Ďalším dôvodom bola pandémia ochorenia Covid-19 v trvaní od marca 2020 až niekedy do konca roka 2022, kedy ako je všeobecne známe, boli viaceré podnikateľské činnosti podnikateľov utlmené až na minimum, čo platí aj v danom prípade, keď najmä v počiatkoch pandémie sa úplne obmedzili až pozastavili niektoré zdravotnícke výkony, ku ktorým patrilo aj ošetrovanie u zubárov a s tým súvisiace činnosti zubných technikov. Toto rovnako prispelo k zmene majetkových pomerov povinného v období, ktoré je rozhodné pre posúdenie jeho možností a schopností platiť navrhovateľovi vyššie výživné. Uvedené konkrétne vyjadrenie svedkyne je preto irelevantné pre posúdenie aktuálnych majetkových schopností povinného. Oproti tomuto tvrdeniu svedkyne, nie je však zanedbateľná tá skutočnosť, ktorá vyšla z jej výpovede najavo a síce, že svedkyňa spolu s manželom predala rodinný dom vo Zvončine za kúpnu cenu 250.000 eur, následne zakúpila byt v Trnave za porovnateľnú kúpnu cenu, a že jej bol vyplatený podiel za vyporiadanie BSM vo výške 167.500 eur, čím nadobudla majetok nie zanedbateľnej výšky práve v čase, kedy sa má rovnako aj ona, ako matka navrhovateľa, podieľať na jeho výžive zo svojho príjmu, čo taktiež mení jej schopnosti a možnosti platiť výživné. V tejto súvislosti je potrebné uviesť aj to, že súd neprihliadol na osobnú starostlivosť matky navrhovateľa, ktorou by čiastočne kompenzovala platenie výživného z jej strany, ako na to právny zástupca navrhovateľa opakovane poukazoval. Navrhovateľ je dospelý muž, je študentom vysokej školy, takže nevyžaduje osobnú starostlivosť svojej matky v takej miere, ako keď sa jedná o maloleté dieťa v nízkom veku. Matka navrhovateľa teda má rovnakú povinnosť podieľať sa na výžive navrhovateľa finančne, ako má povinný.

44. V konaní neboli preukázané ani vlastníctvo luxusného člna otcom, či finančne náročné koníčky. Navrhovateľ uvádzal, že otec je vlastníkom člna a má drahé koníčky ako je rybárčenie, bicyklovanie či lyžovanie. Povinný poprel, že by vlastnil luxusný čln, keď tento má byť v spoluvlastníctve ešte ďalších dvoch osôb, tiež poprel že by niektorý z jeho koníčkov mal byť vzhľadom na výdavky naň nadštandardným. Z toho dôvodu, vyjadrenia ohľadom týchto skutočností, v konaní zostali len v rovine tvrdenia navrhovateľa, nakoľko na preukázanie toho, že povinný sa venuje nadštandardným koníčkom či je výlučným vlastníkom luxusného motorového člna, dôkaz nepredložil. Pokiaľ ide o pestovanie koníčkov, z konania priamo vyplynulo, že rybárčeniu sa venoval aj samotný navrhovateľ, ktorý si zakúpenie rybárskeho lístka ako odôvodnený výdavok uvádzal aj v návrhu, rovnako tak aj bicyklovaniu a lyžovaniu

sa venuje aj navrhovateľ, keď nepoprel tvrdenia povinného, že mu zakupoval bicykel aj lyžiarsky výstroj. Ak by tomu tak nebolo, v opačnom prípade by bicykel ani výstroj na lyžovanie nepotreboval.

45. Právny zástupca taktiež poukázal aj na § 78 ods. 3 Zákona o rodine, ktorý reflektuje na vývoj základných pomerov a poukázal na súčasnú infláciu, v dôsledku čoho sa výdavky navrhovateľa navýšili, čo je ďalším dôvodom pre zvýšenie výživného. V súčasnej dobe, vo všeobecnosti dochádza k podstatnému zvýšeniu cien potravín aj energií, tieto zvýšené výdavky súvisiace so zvýšením cien sú však aj na strane povinného, takže odôvodnené výdavky rastú aj na strane povinného, preto nie je možné danú celospoločenskú situáciu súvisiacu s nárastom cien, zohľadniť len v prospech navrhovateľa.

46. Navrhovateľ ďalej tvrdil, že jeho matka si vyživovaciu povinnosť voči nemu plní vo vyššej miere ako povinný, a za tým účelom musí žiadať peniaze od svojej matky.

47. Uvedené tvrdenie povinný sporoval, požičiavanie peňazí od starej matky považoval za účelné pre toto konanie, poukázal na to, že po zmene bývania matky sa jej náklady na bývanie znížili, pretože náklady na byt sú nižšie ako na dom, v ktorom bývali predtým. V konaní taktiež vyšlo najavo, že matka ako druhý povinný rodič, mala viaceré výbery zo svojho účtu vo výške cca 18.000 eur, ktoré v konaní neboli vysvetlené.

48. Vzhľadom na tieto tvrdenia je potrebné uviesť, že na výživu plnoletého dieťaťa, majú rovnakým dielom prispievať obaja jeho rodičia, samozrejme v závislosti od svojich možností a majetkových schopností. V konaní nebolo sporné, že matka navrhovateľa ukončila svoj pracovný pomer dohodou zo zdravotných dôvodov. Uvedené tvrdil navrhovateľ a svedkyňa to potvrdila. Ako dôkaz o zdravotných problémoch, pre ktoré musela pracovný pomer ukončiť, navrhovateľ predložil na nahliadnutie lekársku správu od gastroenterológa. Z uvedenej správy však súdu nevyplynuli také zdravotné problémy, pre ktoré by sa matka navrhovateľa musela svojho zamestnania vzdať, pričom žiadne ďalšie, jednoznačné dôkazy na preukázanie nemožnosti vykonávať prácu pre konkrétne zdravotné dôvody, súdu predložené neboli. S poukazom na uvedené, potom súd posúdil ukončenie pracovného pomeru z jej strany za vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania, z príjmu z ktorého by si matka navrhovateľa mohla riadne plniť svoju vyživovaciu povinnosť aj v ďalšom období, bez nutnosti kompenzovať nedostatok svojho príjmu zvýšeným výživným od druhého povinného rodiča. V prípade oboch výživou povinných rodičov, sú aj ich majetkové pomery porovnateľné. Obaja bývajú vo vlastných nehnuteľnostiach, obaja majú jednu vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu. U matky je potrebné zohľadniť aj finančnú hotovosť, ktorá jej bola v rámci vyporiadania BSM vyplatená, pričom to je hotovosť v nie zanedbateľnej výške. Rovnako ako u povinného, aj na účte matky navrhovateľa bol pohyb finančných prostriedkov v niekoľko tisícových sumách, čo vedie k záveru o účelovosti tvrdenia matky navrhovateľa o potrebe požičiavať si peniaze na výživu navrhovateľa od svojej matky.

Aj povinný sa v priebehu konania snažil navodiť náhľad na výšku svojich príjmov tak, že si peniaze musí požičiavať od svojej matky. Na takéto rovnaké tvrdenia o potrebe požičať si veľké sumy peňazí od svojej matky, súd neprihliadol ani u povinného, a to práve z dôvodu, že tieto tvrdenia považoval za účelné. V prvom rade preto, že povinný uvedené začal tvrdiť až v konečnej fáze dokazovania, pričom súd bol toho názoru, že pokiaľ by skutočne väčšiu časť ním tvrdeného príjmu mala tvoriť pôžička od jeho matky, uviedol by to hneď na začiatku, a jednak preto, že sa súdu javilo ako nedôvodné, aby si povinný pôžičkami od matky umelo navyšoval svoj príjem, z ktorého mu potom bude určené výživné, keď súd v tom nevidel žiadnu logiku (a povinný ju ani nevysvetlil), pretože povinnému muselo byť zrejmé, že výživné tak na Natašu ako aj na navrhovateľa bude musieť platiť ešte celú radu rokov, pričom je nepravdepodobné, že si po celú dobu bude môcť na platenie výživného peniaze požičiavať od svojej matky. Súdu teda unikal dôvod, prečo by to povinný mal robiť. Z predložených výpisov z účtu, súd nemal pochybnosť, že otec finančné prostriedky na plnenie si vyživovacej povinnosti voči svojim deťom k dispozícii má v dostatočnom množstve. Životná úroveň dieťaťa má odzrkadľovať úroveň výživou povinného rodiča a nie je teda dôvod, aby si ju rodič umelo, i keď na to nemá dostatok prostriedkov, zvyšoval, ako to tvrdil povinný, keď požičiavaním peňazí zdôvodnil potrebu riešiť zvýšenie výživného na deti. Pokiaľ ide o druhého povinného rodiča, tým, že matka navrhovateľovi (podľa jeho vlastného tvrdenia), taktiež platila výživné v rovnakej výške ako povinný a dokonca aj viac, podľa názoru súdu prezentovala, že je v jej možnostiach výživné v takejto výške v skutočnosti aj platiť, v opačnom prípade by až takúto sumu na výživu navrhovateľa vynakladať nemohla, pokiaľ by na to finančné prostriedky nemala. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, na druhej strane však, aj dieťa, a to najmä pokiaľ je už plnoleté a aj keď sa pripravuje na svoje budúce povolanie, by malo prispôbiť svoje

výdavky možnostiam a schopnostiam svojich rodičov, najmä pokiaľ ide o tie výdavky, ktoré sa týkajú jeho nárokov na rôzne dovolenky, vianočné darčeky, lyže a pod., teda výdavky, ktoré nie sú odôvodnené a nevyhnutné pre jeho výživu.

Takže súd dospel k záveru, že obaja rodičia v tomto prípade, majú rovnakým dielom prispievať na odôvodnené výdavky svojho plnoletého dieťaťa.

49. Súd na základe vykonaného dokazovania a z dôvodov uvedených vyššie dospel k záveru, že od ostatnej úpravy rozsahu vyživovacej povinnosti povinného voči navrhovateľovi, došlo k opätovným podstatným zmenám v pomeroch na strane navrhovateľa odôvodňujúcich zmenu ostatného rozhodnutia súdu o výživnom. Prvou zmenou bolo ukončenie striedavej starostlivosti rodičov o navrhovateľa, nasledovala zmena prechodom navrhovateľa zo stredoškolského štúdia na štúdium na vysokej škole, a napokon k určite zmene prišlo aj nástupom do 2. ročníka štúdia, kedy opätovne došlo k zvýšenou nákladov navrhovateľa. Pri rozhodovaní o rozsahu vyživovacej povinnosti povinného, súd vyhodnocoval schopnosti a možnosti oboch rodičov prispievať na výživu navrhovateľa (i keď vyživovacia povinnosť matky navrhovateľa predmetom konania nebola, súd musel prihliadať aj na jej možnosti podieľať sa na jeho výžive), zohľadniac najmä ich životnú úroveň, zdravotný stav, dosahované príjmy, ich majetkové pomery, ako aj odôvodnené potreby navrhovateľa. Zohľadnil skutočnosť, že matka navrhovateľa vzhľadom na jeho dospelosť už osobnou starostlivosťou o neho, nemôže v žiadnom rozsahu kompenzovať finančné plnenie potrebné z jej strany na uspokojovanie odôvodnených potrieb navrhovateľa. V závislosti od toho, ako dochádzalo k zmenám a ako sa zvyšovali odôvodnené výdavky navrhovateľa, súd zvyšoval za jednotlivé obdobia aj výšku výživného s prihliadnutím na to, že výživné od povinného v takto určenej výške, spolu s výživným od matky navrhovateľa a spolu s prídavkami na dieťa, je postačujúce na krytie jeho skutočným odôvodnených výdavkov, pričom zároveň neboli zistené u neho výdavky až v takej výške, aby bolo dôvodné určiť výživné až tak vysoké, ako to navrhovateľ požadoval. Preto súd návrh na priznanie výživného vo výške presahujúcej priznané výživné, vo výroku IV. zamietol.

50. Súd zvýšil výživné povinného voči navrhovateľovi s poukazom na citované ustanovenie § 77 ods. 1 Zákona o rodine odo dňa 30.3.2021, teda odo dňa podania návrhu na súde.

51. Povinný v tomto rozhodnom období platil navrhovateľovi výživné vo výške 250 eur mesačne od marca 2021 a od augusta 2021 platil výživné vo výške 330 eur mesačne. Z toho dôvodu mu vzniklo zročné výživné za obdobie od 30.3.2021 do 31.1.2023 v sume 590 eur (za 5 mesiacov od apríla 2021 do augusta 2021 v sume po 250 eur mesačne + alikvótna časť za 2 dni mesiaca marec 2021 zo sumy výživného 250 eur, t.j. 16,13 spolu v sume 1.266,13 eur, za 12 mesiacov od septembra 2021 do augusta 2022 v sume po 350 eur mesačne spolu v sume 4.200 eur a za 5 mesiacov od septembra 2022 do januára 2023 v sume po 400 eur mesačne spolu v sume 2.000 eur, spolu výživné za celé obdobie vo výške 7.466,13 eur), po zohľadnení výživného, ktoré povinný za rovnaké obdobie navrhovateľovi už zaplatil (za 5 mesiacov od apríla 2021 do augusta 2021 v sume po 250 eur mesačne + alikvótna časť za 2 dni mesiaca marec 2021 zo sumy výživného 250 eur, t.j. 16,13 spolu v sume 1.266,13 eur a za 17 mesiacov od augusta 2021 do januára 2023 v sume po 330 eur spolu v sume 5.610 eur, teda výživné zaplatené za celé obdobie spolu v sume 6.876,13 eur). Preto súd uložil otcovi vo výroku III. povinnosť popri bežnom výživnom zaplatiť aj toto zročné výživné v pravidelných mesačných splátkach po 20 eur mesačne až do jeho úplného zaplatenia tak, aby celé zročné výživné pri jeho riadnom splácaní bolo v zmysle ustálenej súdnej praxe splatené najneskôr do 3 rokov .

52. Týmto rozsudkom súd v súlade s § 121 Civilného mimosporového poriadku zmenil vo výroku V. rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 22P/69/2017-68 zo dňa 28.9.2017 v časti výšky výživného na navrhovateľa.

53. Podľa § 58 Civilného mimosporového poriadku, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

54. Podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

55. O náhrade trov konania účastníkov rozhodol súd podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, keď rozhodol vo výroku VI. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko

v mimosporových konaniach je v zásade vylúčený nárok na náhradu trov konania, pričom súd nezistil naplnenie žiadnej z výnimiek upravených v ustanovení § 53 a nasl. Civilného mimosporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku a v prípade starostlivosti o maloletú a styku s maloletou návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 370 a nasl. CMP).